

دیدگاه

علم و فناوری نانو در پژوهشگاه هاشم رفیعی تبار*

از طریق فناوری نانو خواهیم توانست با جایگذاری تک اتم‌ها و تک مولکولها در کنار یکدیگر، از پایین به بالا ساختارهای نوینی را، که به نانو ساختارها (nano-structures) موسوم‌اند، و دارای خواص و عملکردهای کاملاً نوین می‌باشند، به وجود آوریم، و با استفاده از این ساختارها، دستگاهها، ادوات و قطعات فوق ریزی که در مقیاسهای طولی و زمانی بسیار تقلیل یافته فعالیت می‌کنند تولید نماییم. نانو ساختارها سنگ بنای فناوری نانو هستند. از نظر اندازه در فاصله بین ساختارهای مولکولی و ساختارهای میکرونی قرار دارند. از تعداد قابل شمارشی از اتمها تشکیل می‌شوند و نسبت سطح به حجم آنها بسیار بالاست. شکل جدیدی از ماده فیزیکی‌اند که برای درک خواص آنها، به ویژه خواص الکترونی و مغناطیسی آنها، باید به مقایسه بسیار پیشرفته مکانیک کوانتومی دستگاههای بسیار ذره‌ای متولّش شد. از آنجایی که خواص مواد قویاً به اندازه اجزاء تشکیل دهنده آنها، یا ریزدانه‌های آنها وابسته است، موادی که ریزدانه‌های آنها در مقیاس نانو طراحی می‌شوند از کیفیتهای نوینی برخوردارند که در مواد معمولی موجود نیستند. نانو ساختارها در همه زمینه‌ها به چشم می‌خورند، چه در دستگاه‌های زنده و چه غیر زنده. وجود نانو ساختارهای زیستی، از قبیل آنزیمه‌ها، گواه بر این واقعیت است که طبیعت خود بهترین شکل فناوری مقیاس نانو را بوجود آورده است.

علوم سنتی، یعنی فیزیک، شیمی، ریاضیات، زیست‌شناسی، ژنتیک، علم مواد، مهندسی و پژوهشی، که در مقیاسهای مکرو و میکرو حوزه‌های فعالیت مجزا و مستقلی هستند، در مقیاس نانو به‌سمت اصول، ساختارها و ابزارهای واحدی گرایش می‌یابند. در نتیجه، علوم و فناوری نانو عمیقاً میان رشته‌ای بوده و دستاوردهای بسیار شگرفی برای شریعت خواهند داشت و افقهای کاملاً جدیدی را برای پیشرفت و بهروزی جوامع و مبارزه موثر با بیماریها و گرسنگی خواهند گشود.

باشمه تعالیٰ

در این شماره:

- علم و فناوری نانو در پژوهشگاه
- اولین آزمایشگاه محاسباتی در ایران
- آشنایی با دو تن از اعضای جدید دوره‌های پُست‌دکتری پژوهشگاه
- یک خبر از پژوهشگاه
- آنچه در نیمة اول سال ۱۳۸۱ گذشت
- برنامه نظریهای پژوهشگاه در نیمة دوم سال ۱۳۸۱
- کارگاه «روشهای همولوژیک در جبر جابه‌جای»
- میهمانان پژوهشگاه

علم نانو (Nano-science) و فناوری متکی بر آن، یا به اختصار، فناوری نانو (Nano-technology)، در کنار علوم و فناوری‌های مرتبط با زیست‌شناسی و ژنتیک مولکولی، و علوم فناوری اطلاعات، مؤلفه‌های انقلاب سوم علمی-صنعتی عصر جدید را تشکیل می‌دهند. این انقلاب ادامه منطقی انقلابات علمی-صنعتی اول و دوم است که منجر به پیدایش علوم و فناوری‌های مقیاسهای مکرو و میکرو گشته‌اند. انقلاب سوم، و به ویژه مؤلفه‌های علوم و فناوری مقیاس نانو در آن، برای اولین بار در تاریخ جوامع بشری امکان دستکاری و دخالت عمده و اختیاری در خواص و سازماندهی ماده فیزیکی در اساسیترین سطوح آن، یعنی مقیاسهای زیر اتمی، اتسی و مولکولی، را فراهم خواهد آورد. علم نانو، ایجاد دانش‌های بنیادی برای اعمال کنترل کامل بر ساختار و عملکرد ماده فیزیکی در مقیاسهای اتمی و مولکولی را هدف خود قرار داده است و فناوری نانو نوید می‌دهد که این دانشها در آینده‌ای نه تنها دور در قالب مهندسی در آیند.

عموم قرار خواهد گرفت. در این گزارش، با توجه به الزامات ملی که در ارتباط با این حوزه‌های نوین قرار دارند، از جمله اعلام گشته است:

۱. اکنون کشور فاصله چندانی با سایر کشورهای فعال در زمینه علوم و فناوری نانو ندارد. در راستای همگامی با فعالیتهای جهانی، که صفت مشخصه آن افزایش مستمر فعالیتها و افزایش سال به سال بودجه‌ها در عرصه فناوری نانو می‌باشد، ایجاد و توسعه علوم و فناوری نانو در ایران باید به عنوان یک امر خطیر و اجتناب ناپذیر ملی مورد حمایت همه جانبه مادی و معنوی دستگاههای اجرایی کشور در بالاترین سطوح آنها قرار گیرد. همگام نشدن با این جریان جهانی می‌تواند علاوه بر اثرات منفی بر اقتصاد ملی، منجر به دور ماندن علوم و فناوری کشور از کاروان علوم و فناوری‌های قرن بیست و یکم گردد.

۲. ایجاد یک شبکه ملی از مراکز تحقیقاتی، پژوهشکده‌ها، و دانشکده‌ها جهت پیشبرد یک برنامه ملی آموزشی (کارشناسی ارشد به بالا) و پژوهشی برای تربیت نیروهای متخصص در علوم و فناوری نانوست.

۳. انجام پژوهش‌های بنیادی، کاربردی و متخصص در کوتاه مدت، میان مدت، و دراز مدت و رسیدن به مرحله تولید انبوه صنعتی تا پایان برنامه پنج‌تسعه (۱۳۹۳) و کوشش در به دست آوردن سهمی از بازار پیش‌بینی شده یک هزار میلیارد دلاری فناوری نانو تا ۱۵ سال آینده.

۴. ایجاد جامعه‌ای مستقل از متخصصین علوم و فناوری نانو که به طور مشخص بر روی پیشبرد این حوزه میان رشته‌ای تمرکز کرده و از پشتیبانی‌های لازم در مقیاس ملی برخوردار باشد.

۵. تدوین یک برنامه دقیق و محاسبه شده ۵ ساله به منظور محور ساختن ایران در پژوهش‌های علمی و فناوری نانو در منطقه...

با عنایت به ضرورت حرکت سریع در راستای بر پاسازی نهادهای لازم پژوهشی در حوزه‌های علوم و فناوری مقیاس نانو، و با درنظرداشت تخصصهای پیشفرته موجود در پژوهشگاه دانشهای بنیادی (IPM) و حمایتهای همه جانبه ریاست و رئیسی سایر پژوهشکده‌های پژوهشگاه، طرح ایجاد پژوهشکده چهارم پژوهشگاه (پژوهشکده علوم نانو) با هدف:

۱. راه اندازی پژوهش‌های بنیادی در علوم مقیاس نانو در عالیترین سطوح کیفی

۲. کمک به اشاعه علوم و فناوری مقیاس نانو در سراسر کشور

۳. تربیت نسل جدیدی از پژوهشگران

۴. ایجاد نهاد پژوهش‌های میان رشته‌ای

۵. کمک به محور ساختن کشور در حوزه علوم و فناوری نانو در منطقه،

اعلام می‌گردد. اهداف پژوهشکده در سالهای نخست پس از ایجاد آن شامل زمینه‌های زیر خواهد بود:

- راه اندازی پژوهش‌های بنیادی میان رشته‌ای در شاخه علوم نانو متری نظری و محاسباتی به منظور ایجاد دانشهای بنیادی در زمینه خواص و

رسیدن به مقیاس نانو از طریق رویکرد از پایین به بالا یکی از گزینه‌های علم و فناوری نانوست. رویکرد دیگر در علم و فناوری نانو رویکرد از بالا به پایین، یا بیرون کشیدن نانو ساختارها از درون ساختارهای بزرگتر است. این رویکرد، به نام «برنامه کوچک سازی» (miniaturization program) مشهور گشته است و همراه با رویکرد اول، بسترها اساسی برای پیشرفت برنامه عظیم جهانی علوم و فناوری نانو هستند.

علوم و فناوری نانو، همراه با فناوری زیستی متکی بر ژنتیک مولکولی که در برنامه بزرگ ژئوم انسانی متجلی گشته است، و فناوری اطلاعات که با پیشرفت عظیم قدرت محاسباتی رایانه‌ها، در شکل ابر رایانه‌ها، سکوهای گرافیک محاسباتی و رایانه‌های فردی، جهش‌وار به پیش می‌رود، مبانی علم و فناوری قرن بیست و یکم را تشکیل می‌دهند و سیمای پیشرفت جوامع شری را تا حداقل پنجاه سال آینده ترسیم می‌کنند.

نگاهی به رشد و گسترش علوم و فناوری نانو در سطح جهان در طی ۵ سال گذشته به روشی شناخته می‌دهد که این رشته در تمامی کشورهای رشد یافته صنعتی و در بسیاری از کشورهای در حال رشد، که هم طراح ایران هستند، از اولویت بسیار بالای ملی برخوردار بوده است. این رشد مستمر از یکسو، و عدم فعالیت کشورهای اسلامی منطقه از سوی دیگر، الزاماتی را در مقابل علم و فناوری کشورمان، به مثابه مهمترین کشور منطقه، قرار می‌دهد. پیشرفت روزا فرون علوم و فناوری نانو در کشورهای پیشرفته، دیر یا زود امکان تولید مواد پیشرفته و انرژی ارزان توسط این کشورها را فراهم خواهد ساخت و باستگی کشورهای صنعتی به مواد خام تولید شده در کشورهای نظری ایران را از وضعی که تا به حال موجود بوده است خارج ساخته و اقتصاد کلان کشورهای صادرکننده مواد خام را دستخوش مشکلات چشمگیری خواهد کرد. ایران، در صحنه دو انقلاب صنعتی اول و دوم هیچ‌گونه حضوری نداشته و در بهترین حالت مصرف کننده فرآوردهای آنها بوده است. پیدایش علوم و فناوری نانو این امکان را برای ما بوجود می‌آورد که بتوانیم به طور خلاق در انقلاب سوم شرکت فعال داشته باشیم و اقتصاد کلان خود را گام به گام از واستگی به تولید و فروش تک محصولی خارج سازیم و آن را بر پایه یک زیرساخت علمی و صنعتی پیشرفته بنا کنیم و از سوی دیگر پrogram دار این انقلاب در منطقه گردیم و زمینه‌های لازم را برای گذار کشور از مرز جهانهای سوم و دوم، که اکنون در آن قرار داریم، به جرگه کشورهای جهان دوم فراهم آوریم. از طرف دیگر، نظر به پیچیدگی فرآوردهای این فناوری نوین، کشور ما باید دانشهای بنیادی را در این زمینه دارا باشد که در صورت نیاز به انتقال برخی از جلوه‌های این علم و فناوری از خارج، توان ارزیابی مرغوبیت فناوری دیگران را نیز داشته باشد.

با عنایت به این داده‌ها، در بهمن ماه ۱۳۸۰ به دعوت معاونت پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، کمیته‌ای جهت مطالعه امکان ایجاد و توسعه علوم و فناوری مقیاس نانو با مسئولیت اینجانب و با شرکت تعدادی از استادان فعلی کشور در این زمینه تشکیل شد و در طی چند ماه فعالیت گسترشده و متمرکز گزارش مبسوطی تهیه کرد که در ماههای آینده در اختیار

- راهاندازی پژوهشگاهی پست دکتری برای تربیت کادر فوق تخصصی.
- برپایی سینماهای همایشها و نشستهای دوره‌ای ملی و بین‌المللی جهت ایجاد بسترها مناسب برای همکاریهای بین‌المللی، گفتگوی تمدنها و جلب همکاری متخصصان ایرانی مقیم خارج از کشور.

انقلابی در علم و فناوری در مقابل دیدگان ما قرار دارد. مقیاس نانو صرفاً یک قدم دیگر بهسوی کوچک‌سازی نیست، بلکه یک مقیاس کیفی نوین است. همان‌طوری که دانش در علوم نانو در مقیاس جهان افزایش می‌یابد، احتمال پیشرفت‌های علمی بینایی نیز افزایش خواهد یافت. این به‌نوبه خود، باعث تغییرات چشمگیر در روش‌های شناخت و ایجاد مواد، قطعات و دستگاهها خواهد گردید و برای جوامع بشری تبعات عمیقی به دنبال خواهد آورد. وظیفه ملی ماست که زمان را دریابیم و به‌طور فعل و با برنامه‌ریزی در این انقلاب علمی-صنعتی شرکت کنیم.

عملکرد نانوساختارهای فیزیکی و زیستی، با استفاده از تجهیزات پیشرفته محاسباتی در قالب آزمایشگاههای محاسباتی.

- راهاندازی پژوهشگاهی هدفمند و بنیادی آزمایشگاهی که در ارتباط مستقیم با پژوهشگاهی نظری و محاسباتی و مکمل آنها باشد. این پژوهشگاهی آزمایشگاهی که در آزمایشگاههای کوچک و پیشرفته انجام می‌ذیرند هر دو زمینه علم و فناوری نانو را در مورد ساختارهای زیستی و فیزیکی در بر خواهد گرفت. به‌منظور پیشبرد این جنبه از فعالیتهای پژوهشکده، آزمایشگاهی بسیار تخصصی که در برگیرنده وسائلی از قبیل میکروسکوپها روشنی تونلی خواهد بود ایجاد خواهد شد.

• انجام پژوهشگاهی تحت قرارداد برای مراکز صنعتی ملی به منظور تزریق علوم و فناوری مقیاس نانو به درون صنایع سنتی و بهینه سازی فرآوردهای آنها. کوشش در جهت جلب طرحهای پژوهشی از کشورهای خارج و تولید ثروت از طریق صادرات علمی.

• کمک همه جانبه به ایجاد رشته‌های علوم و فناوری مقیاس نانو در دانشگاهها و پژوهشگاههای کشور از طریق انتقال تجربیات، انجام پژوهشگاهی مشترک بین دانشگاهی و کمک به نهادسازی در این مراکز.

• کمک به ایجاد صنایع پیشرفته مستقل مقیاس نانو در کشور.

• راهاندازی دوره‌های آموزشی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری.

* پژوهشگاه فیزیک، پژوهشگاه دانشگاه بینایی

rafighi@theory.ipm.ac.ir

<http://www.ipm.ac.ir/IPM/homepage/csl.html>

اولین آزمایشگاه محاسباتی در ایران

مانع بهره‌گیری وسیع دانشمندان از نتایج این پیشرفت‌های شگرف رایانه‌ای و محاسباتی شده، هزینه تأمین و تعمیر و نگهداری این گونه سیستمها بوده است.

ابررایانه‌های سنتی غالباً سیستم‌هایی با حافظه مشترک با واحدهای پردازن مركزی (CPU) های متعدد در یک جا (box) بوده‌اند. این سیستمها همچنین یک شبکه اتصالات درونی داشتند که ارتباط بین CPU ها و زیرسیستم حافظه را آسان می‌ساخت. این زیرسیستم حافظه یا کلاً در یک جا قرار داشت یا به بخش‌هایی تقسیم شده بود و هر بخش به یک CPU یا گروهی از CPU ها وصل بود (تفاوت بین سیستم‌های با اتصال محکم و با اتصال ضعیف). این سیستمها (نرم افزاری و سخت افزاری) کلاً به‌وسیله یک شرکت (یا دسته‌ای کوچک از شرکتها) با هزینه گران و بعد از تحقیقات زیاد تولید می‌شدند. در نتیجه، بیشتر پژوهشگران در سراسر دنیا نمی‌توانستند چنین ابرماشینی را در خانه داشته باشند. بهترین کاری که می‌شد انجام داد، ایجاد تعداد محدودی مرکز در کشورهای ثروتمندتری بود که می‌توانستند از عهده خرید این گونه ماشینها برآمدند. پژوهشگران در این کشورها، و گاه در کشورهای دیگر، مجاز بودند در این سیستمها «شماره اشتراک» داشته باشند و کارهای محاسباتی را از راه دور به آنها محو کنند. پس از چندی، به‌علم هزینه زیاد و محدودیت افزایش امکانات، ظرفیت این سیستم‌ها دیگر کاف نمی‌داد و بیشتر کاربران نمی‌توانستند چندان استفاده‌ای

فرامرز والاف *
دانشیار بخش علوم کامپیوتری دانشگاه ایالتی سن دیگو، امریکا

پیشرفت‌های اخیر در فناوری رایانه، تأثیر عظیم بالتفهای را که رایانه می‌تواند بر تقریباً همه زمینه‌ها، از علوم دقیق و فناوری تا علوم انسانی و هنر، داشته باشد، نمایان ساخته است. افزایش شگرف امکانات محاسباتی را عموماً ناشی از پیشرفت‌هایی می‌دانند که هم در نرم افزار و هم در سخت افزار حاصل شده است. این دستاوردها به پژوهشگران امکان می‌دهند که مسائل پیچیده‌ای را که قبلاً هرگز بررسی نشده‌اند، مطالعه کنند. نمونه‌های این گونه مسائل را در هر رشته‌ای می‌توان یافت، از بررسی ژئوم انسان در پزشکی و زیست‌شناسی تا بررسی سیستم آب و هوای کل زمین در پیش بینی هوا. سیستم‌هایی که امروز معمولاً آنها را «ابررایانه» می‌نامیم، این نوع بررسیها را در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ امکان پذیر ساخته‌اند. ولی عامل محدود کننده‌ای که بیش از همه عوامل

